

Entrevista amb el conseller de Treball Martín Sevilla.

“Sóc un pactador consumat”

És una de les noves cares que van eixir en la foto de l'última remodelació de l'equip de govern del president Lerma. Nascut a Mula, Múrcia, fa 40 anys. Economista de formació, ha practicat la política a l'Ajuntament d'Elx i com a director general d'Admisitració local.

¿ *Quines són les prioritats d'actuació de la seua Conselleria per als propers mesos?*

—L'àmbit d'actuació de la Conselleria és molt ample i per aquesta circumstància m'és molt difícil respondre a la seua pregunta. No obstant això, he de dir que de les tres àrees de la nostra competència, Treball, Seguretat Social i Benestar, la creació futura de l'Institut Valencià de Serveis Socials serà, sense cap dubte, el projecte més urgent en què pensen treballar i dirigir els nostres esforços.

Quant a les prioritats de funcionament, pense que una part considerable de les nostres actuacions aniran encaminades a resoldre problemes de gestió dels nombrosos centres socials i de serveis que depenen directament de la Conselleria. Són molts els temes que es troben a hores d'ara en tramitació. El que més ens preocupa, pel seu propi objectiu, és el de les pensions no-contributives, de les quals s'han rebut moltíssimes sol·licituds que hem d'atendre.

La creació de llocs de treball, és clar, serà sempre una de les nostres prioritats i als propers mesos ha de tractar-se de manera especial ja que acaba de complir-se el cicle previst pel PEV II (Pla Econòmic Valencià) i, per tant, s'haurà de reconsiderar les bases d'actuació en aquest sentit per trobar les claus dinamitzadores per als pròxims anys.

—*Les negociacions per al pacte social entre sindicats, patronal i govern central a Madrid han acabat com el rosari de l'aurora, cada part tirant per la seua banda. ¿Quines conseqüències tindrà aquest fracàs per al País Valencià?*

—Dins de la normativa laboral, les competències de la Generalitat i del govern central són distintes, molt més importants per a l'administració de Madrid que pel que fa als temes de negociacions

per arribar a qualsevol acord. Del trencament d'aquest últim diàleg no pot arribar-nos cap aspecte positiu, encara que pense que les relacions particulars nostres amb els agents socials són, de moment, prou acceptables i no ens afectarà massa la falta d'acord a nivell de l'administració central. Personalment, jo sóc un pactador consumat i pel que em respecta estic preparat a esgotar totes les eixides abans de tancar les portes de qualsevol negociació.

—*¿Quines són les seues relacions actuals amb els sindicats majoritaris?*

—Són prou bones. Ja he tingut l'ocasió d'entrevistar-me amb els secretaris generals de Comissions Obreres i de la Unió General de Treballadors. Amb les dues centrals sindicals he tractat punts d'actuació immediats i el resultat de les converses em donen confiança per a augurar un bon enteniment per a resoldre els principals problemes socials.

—*¿Ha arribat vostè a la butaca de conseller de Treball, almenys amb solucions d'urgència per a les empreses valencianes que travessen una fase crítica, com per exemple, Marcol, Imepiel, La Ribera, o Sáez Merino?*

—Tan prompte com em vaig fer càrrec de la Conselleria vaig declarar que com a administració autonòmica no tenim solucions per a aquest tipus de problemes empresarials. Una altra cosa molt distinta és que es tinga voluntat de col·laborar a resoldre aquests problemes pels diferents camins i des d'una perspectiva de l'administració autonòmica, però legalment no tenim cap competència per a aquests temes per molt greus que puguin ser les seues conseqüències.

Hi ha moltíssimes empreses que, al contrari, fan molt bons beneficis i ni tan sols vénen a la Conselleria per a dir-nos res dels seus negocis. Crec que la dinàmica no va per la intervenció de l'administració autonòmica, sinó més aviat per

una solució financera o jurídica, segons els casos.

—*¿Han de descartar-se també les ajudes econòmiques que està demanant aquestes empreses als fons de la Generalitat, encara que siga com un préstec?*

—Si no diu per la demanda concreta de la Ribera (l'empresa que dirigeix Manuel Luque va demanar 1.500 milions a la Generalitat per finançar el seu deficit), cal que oblidar que estem dins d'un sistema de lliure empresa i quan no van bé les coses, hi ha mecanismes de correcció exclusivament empresarials, sense que haja d'intervenir cap administració.

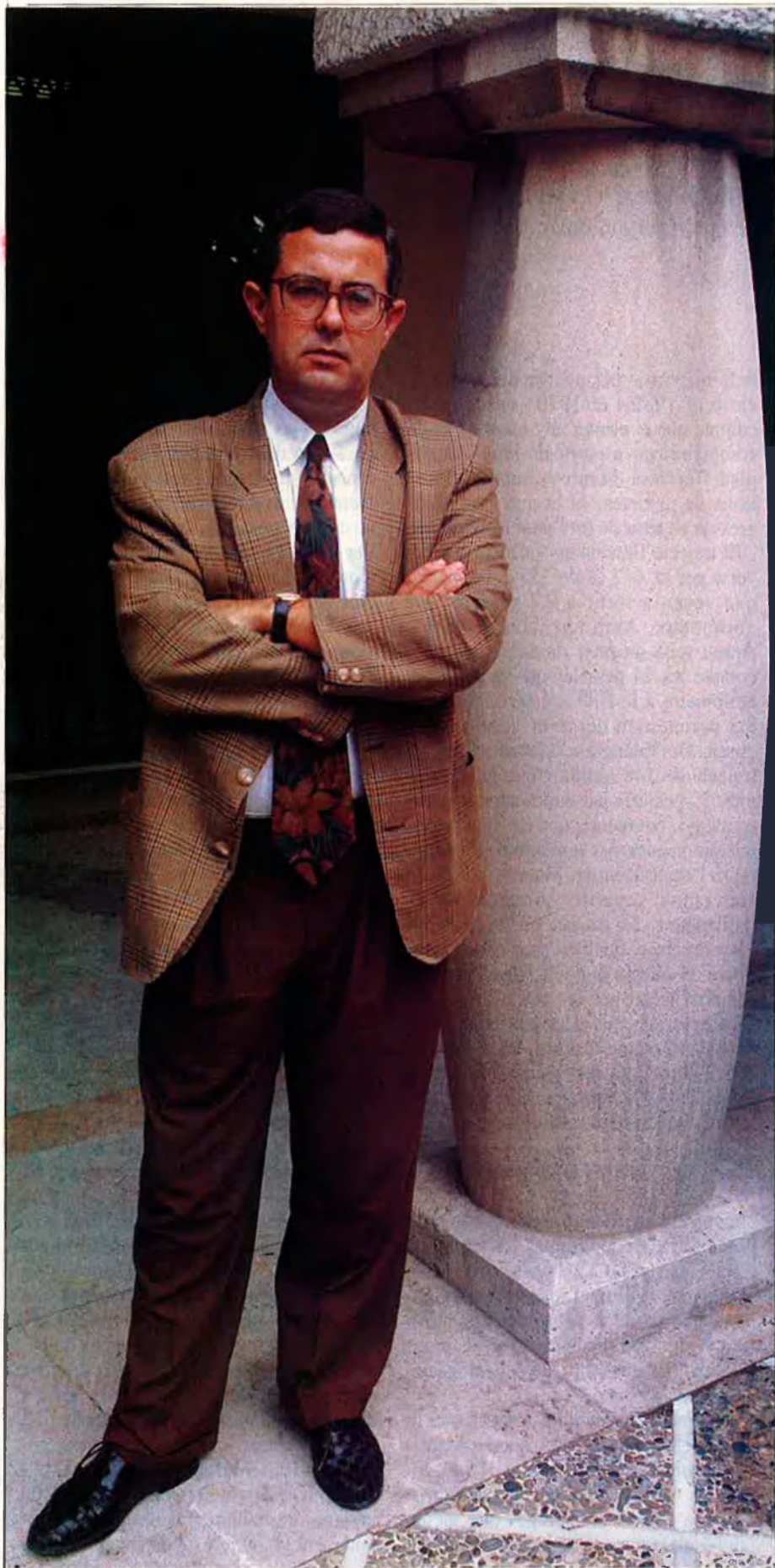
—*¿I per el cas concret de Marcol, amb 1200 famílies sense feina, per una gestió dolenta de la direcció de l'empresa?*

—Per a Marcol, les coses es compliquen encara més. El seu major problema és precisament la complexitat jurídica en què es troba aquesta societat. La possibilitat d'actuació de la Generalitat és prou petita ja que en aquest precís moment no està gens clar a qui pertany la propietat de l'empresa i menys encara qui controla el seu patrimoni. El que sí que està fent la Conselleria és continuar buscant possibles compradors, però es veu molt clar que és una tasca que troba moltes dificultats.

—*¿Què espera de les anunciades reformes de l'Inem i de la flexibilització de les ordenances laborals?*

—Es tracta de dos temes diferents. Pel que fa a la reforma de l'Inem, pense que és un tema importantíssim i ara mateix estem esperant rebre noves competències sobre formació professional i ocupacional. Són camps d'actuació en què es podria prestar un millor servei si fóra la Generalitat l'organisme amb la totalitat de competències.

—*¿L'augment de treballadors immi-*

grants al País Valencià el considera un greu problema o, per contra, creu que té fàcil solució?

— És efectivament un problema legal, però també lògic si es té en compte l'elevació del nostre nivell de vida. Abans va ser a la inversa, eren els espanyols els que anaven a França i pertot arreu a Europa.

S'està generant una demanda de mà d'obra no qualificada que no atrau els nostres treballadors i permet l'ocupació dels estrangers. A nivell de l'administració s'estan fent esforços per arribar a una millor adequació dels treballadors segons les necessitats actuals.

—*Segons dades recents de l'Inem, el ritme de reducció de l'atur s'ha frenat els últims mesos. Al País Valencià, per exemple, tan sols ha baixat un 1'11 % la taxa d'aturats i encara queden 300.000 persones sense feina. ¿No troba aquestes xifres escandaloses?*

— Descriure la realitat ha estat sempre molt dur. És correcte que durant els últims mesos el ritme de creixement de llocs de treball s'ha reduït i és un assumpte que ens preocupa als responsables de l'administració autonòmica. No obstant, la nostra competència és la preparació dels nostres treballadors precisament per a ampliar l'oferta de mà d'obra qualificada on els nivells d'atur són menys baixos.

—*¿Quina importància dona a la Formació Professional?*

— Total i absoluta. Per ella es poden preparar empreses a nivell europeu, amb treballadors versàtils i preparats. La Generalitat, per la conselleria de Treball i altres com la de Cultura, Educació i Ciència, està preparant l'execució de projectes de formació als instituts professionals. Som conscients que és ací on es prepara un futur digne per als treballadors i una producció competitiva de les empreses.

—*¿Quins assumptes ha heretat del seu predecessor en el càrrec que no volguera haver-se trobat dins dels calaixos del despatx?*

— No he pensat en aquest aspecte de la meua nova responsabilitat. Quan s'arriba a una conselleria no es pensa en les coses dolentes que existeixen. És clar que hi ha assumptes més agradables que uns altres. Per a ser sincer, m'hauria agradat trobar-me amb els problemes de marginació i d'atur quasi resoltos.

Ignasi Pellicer